

מסורת הש"ס

(א) י"ל רבא אמר וכ"ה כרין, (ב) אהלנת פיי"ב מ"ה, (ג) נוספתא דאהלת פיי"ג ה"ן, (ד) עירובין יד. (על ית. ונ"ש"ן, (ה) עירובין ט. וס"ן, (ו) נ"ע רש"ל ורש"א, (ז) ש"ך לע"ב, (ח) גי' רש"ל ב"ן.

### הגהות הב"ח

(א) גמ' דכי אית בה טפח וכו' וכי לית בה טפח לא אמרין: (ב) רש"י ד"ה קנא עולה וכו' דאמרין רואין כל שאליו וכו' ובשרה: (ג) ד"ה רב וד"ה ושמאל וד"ה רב מני הד"ס: (ד) ד"ה תחמיה טמא וכו' לנין העליונה טהור ואין טומאה: (ה) ד"ה על גב העליונה: (ו) ד"ה היו העליונות וד"ה טומאה הד"ס: (ז) ד"ה צינין וכו' כד"א כשיש בהן פותח טפח אצל א"ן בהן פותח טפח טומאה בוקעת ועולה טומאה בוקעת ויורדת ה"פ:

### רבינו חננאל

[מתני'] סוכה מדובללת ושצילתה מרובה מחמתה כשרה. רב אמר מאי מדובללת, עניינה מדולדלת, וחדא קתני במתני' והעניינה שצילתה מרובה מחמתה כשרה. שמואל אמר מאי מדובללת מבולבלת, קנה עולה וקנה יורד. ותרתי קתני במתני', קנה עולה וקנה יורד, ושצילתה מרובה מחמתה כשרה. אמר אביי לישמואל דאמר קנה עולה וקנה יורד, לא שנו אלא שאין ביניהן ג' טפחים, דאמרין כל פחות מג' כלבוד דמי, אבל יש ביניהן ג' טפחים, פסולה. רבא אמר אפי' אם יש בין זה לזה ג' טפחים אם יש בגגו של קנה העולה והיורד טפח כשרה, מאי טעמא אמרינן חבוט רמי כלומר ראה העליונה כאילו הן למטה, ולבוד הוא הכל. כדתנן באהלות פרק י"ב קורות הבית והעלייה שאין עליה מציבה והן מכוונות, פ"י זו על זו אינה יוצאה התחתונה מכנגד העליונה, וביניהן בין בתחתונות ובין בעליונות פתוח תחתיהן. טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא, כלומר היא מפסקת ומאהלת על הטומאה מלעלות למעלה, והצדיקין אורי הן ואינן מאהלין. ואם הטומאה היא נתונה על גבי אחת מן הקורות התחתונות והיינו ביניהן, כל דבר (המאהיל)

## הישן תחת המטה פרק שני סוכה

**מתני'** **סוכה המדובללת**. לקמן מפרש לה בגמרא: **ושצילתה מרובה מחמתה כשרה**. ליכא לאקשווי תנינא חדא זימנא (לעיל דף ג.) שחמתה מרובה מזילתה פסולה אינן דומות זו לזו דמיקשיא קשיין אהדדי כדרמין להו בגמרא ומשנינן: **המעוצה כמין צים**. שסך

## מתני' סוכה המדובללת ושצילתה מרובה

מחמתה כשרה המעובה כמין בית אע"פ שאין הכוכבים נראין מתוכה כשרה: **גמ'** מאי מדובללת אמר רב "סוכה עניייה ושמואל אמר י'קנה עולה וקנה יורד רב תני חדא ושמואל מאי מדובללת מדולדלת שצילתה מרובה מחמתה כשרה ושמואל תני תרתי מאי מדובללת מבולבלת ותרתי קתני סוכה מבולבלת כשרה וצילתה מרובה מחמתה כשרה אמר אביי י'לא שנו אלא שאין בין זה לזה שלשה טפחים אבל יש בין זה לזה ג' טפחים פסולה<sup>(א)</sup> אמר רבא י'אפילו יש בין זה לזה שלשה טפחים נמי לא אמרן אלא שאין בגגו טפח אבל יש בגגו טפח כשרה דאמרין חבוט רמי אמר רבא מנא אמינא לה דכי אית<sup>(ב)</sup> ביה טפח אמרינן חבוט רמי וכי לית ביה לא אמרינן חבוט רמי דתנן<sup>(ג)</sup> קורות הבית והעלייה שאין עליהם מעזיבה והן מכוונות טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא בין התחתונה לעליונה ביניהן טמא על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא היו העליונות כבין התחתונות טומאה תחתיהן תחת כולן טמא על גביהן כנגדן עד לרקיע טמא ותני עלה<sup>(ד)</sup> י'בד"א בזמן שיש בהן טפח וביניהן פותח טפח אבל אין ביניהן פותח טפח טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא ביניהן ועל גביהן טהור אלמא כי אית ביה טפח אמרינן חבוט רמי וכי לית ביה טפח לא אמרינן חבוט רמי שמע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא שמעתא אמר ליה רב אשי לרב כהנא וכל היכא דלית ביה טפח לא אמרינן חבוט רמי והא תניא<sup>(ה)</sup> קורה היצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה

## כב.

**קנה עולה וקנה יורד**. שלא השוה את הסך להשכיז את הקנים זה אצל זה אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך כך חמתה מרובה מזילתה ואשמעינן מתני' דאמרין רואין כל שאליו היו מושכנין צווה היתה זילתה מרובה מחמתה כשרה כך פירש הקונטרס. משמע לפירשו דכשיש צין זה לזה שלשה דפסולה לאציי היינו מטעם חמתה מרובה מזילתה ולא יתכן דכיון דאי קיימה חמה בראש כל אדם היתה זילתה מרובה אין לפסול בשביל חמה בזה אף הלא באלכסון ועושה אותה חמתה מרובה אלא היינו טעמא משום דלא חשיב סך להטריך כי האי גונא כשיש צין זה לזה שלשה אצל כי ליכא שלשה כלזוד דמי והכל אחד:

**קורות הבית והעלייה**. משנה

היא במסכת אהלות פרק י"ב ומני עלה צרייתא היא כך היא שנויה בתוספתא דאהלות צמה דצרים אמורים בזמן שיש<sup>(א)</sup> צינייהן פותח טפח אצל אין<sup>(ב)</sup> צינייהן פותח טפח וטומאה תחתיהן תחמיה טמא על גביהן וצינייהן טהור צינייהן או על גביהן כנגדן עד לרקיע טמא ותחתיהן טהור צינייהן בזמן שיש צהן פותח טפח אין צהן פותח טפח טומאה צוקעת ועולה צוקעת ויורדת והשמיא הך צרייתא אסיפא דמתניתין קאי שהעליונות כצין התחתונות דכשהתחתונות אין צין זו לזו פותח טפח נמצא דעליונות אין צהן פותח טפח שהן כצין התחתונות הלכך כשיש טומאה בתחתונות תחתיהן טמא שכל אחת ואחת מציאה טומאה על כולה הואיל ויש ברחבה טפח וצינייהן טהורות כיון דאין צעליונה רוחב טפח לא אמרינן חבוט רמי ליחשב האויר שצין התחתונות כסתם ועל גבו נמי טהור דחוצלת צפני הטומאה דכיון דיש צו ברוחבו טפח והדר קאמר בד"ס דמציאות טומאה וחוצלין כשיש ברחבן של תחתונה טפח אצל אין ברחבן טפח צין שהטומאה תחתיהן צין שהטומאה על גביהן כנגד הטומאה טמא ומן הזד טהור:
הא

מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת<sup>(א)</sup> רבן שמעון בן גמליאל אומר פחות

קורות העלייה הן שהגג עשוי צהן שקורין טרי"צ וגגין שלהן חלקין היו ושזין ומניחין הנסרין מקורה לקורה כמין תקרת עלייה: **שזין עליהם מעויצה**. ולא נסרים ומעויצה לא דוקא נקט אלא דסתם היכא דליכא מעויצה ליכא נסרים: **והן מכוונות**. העליונות מכוונות כנגד התחתונות ומאהילות עליהן: **טומאה תחת אחת מהן**. תחת אחת מהתחתונות: **תחתיה טמא**. על פני כל אורכה דיש ברוחבה טפח כדמפרש לקמן ומציאה את הטומאה וכל שאר הבית מטה ומעלה טהור ואף כנגד אותה הקורה למעלה דהיינו צינה לצין העליונה<sup>(א)</sup> ואין טומאה אלא תחתיה<sup>(ב)</sup> **לד: צין תחתונה לעליונה צינייהן טמא**. כל כלים שצין אותם השמים טמא שהעליונה מאהללת על הטומאה את הטומאה על פני כל אורכה תחתיה: **על (א) העליונה**. ואם טומאה על העליונה: **כנגד הטומאה עד לרקיע טמא**. שהרי אין דבר חוץץ הימנה ומעלה: <sup>(א)</sup> **היו העליונות כצין התחתונות**. כלל שלל היו מכוונות זו כנגד זו אלא העליונות מכוונות כנגד האויר שצין התחתונות: **טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא**. דאמרין כצין שצין התחתונות: **וסני עלה**. הכי גרסינן לה בד"א **בזמן שיש צהן טפח ויש צינייהן פותח טפח אצל אין צינייהן פותח טפח טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא**. ולא גרסינן אין צהן טפח. והכי פירושא בד"א דכולה מתניתין צשיש צהן טפח כשיש בתחתונות הללו טפח וצינייהן פותח טפח מתוקמא מתניתין שפיר דאמרין חבוט רמי כשהן מכוונות טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא ותו לא דכיון דיש צה טפח מציא את הטומאה וחוצץ צפני הטומאה הלכך תחתיה טמא ועל גבה טהור. טומאה על גבה תחתיה טהור אפי' כנגד הטומאה דחוצלת. וכשאינן מכוונות כיון דיש צינייהן פותח טפח והעליונות רחבן כשיעור אויר שצין התחתונות כדקתני העליונות כצין התחתונות שהן כנגד האויר וכשיעורן טומאה תחת אחת מהן תחת כולן טמא דאמרין חבוט רמי אצל אין צינייהן פותח טפח נמצא שאין ברוחב העליונות טפח טומאה תחת אחת מהן מן התחתונות תחתיה טמא ותו לא דלא אמרינן חבוט רמי: **צינייהן**. צין התחתונות לעליונות<sup>(א)</sup> כשהן מכוונות טהור והוא הדין בשאין מכוונות שעל גבה טהור ותחתיה טמא דכיון דיש צה טפח מציאה טומאה לכל אורך שתחתיה וחוצלת צפני הטומאה לטהר על גבה. ומאן דגרסינן אין צהן טפח טועה דאם כן טומאה תחת אחת מהן אין כל תחתיה טמא דאין צה שיעור להציא טומאה ואין על גבה כנגד הטומאה טהור שאין צה שיעור לחוץ וטומאה על גבה כנגד הטומאה טמא ומתחתיה נמי טמא דטומאה צוקעת ויורדת שאין צה שיעור לחוץ ובתוספתא (דאהלות פ"ג) גרסינן צהדיא במסקנא צמה דצרים אמורים פעם שניה וגרסינן הכי צמה דצרים אמורים כשיש<sup>(א)</sup> פותח טפח אצל אין צינייהן כו': **להא שמעתא**. דרבא: <sup>(א)</sup> **פחות מארבעה כו'**. רבן שמעון כצירא ליה פחות מארבעה לצוד בכל דוכתא:

שמי

### עין מושפט נר מצוה

ה א מיי פ"ה מהלכות סוכה הלכה יט כ' כסנן עשין מג טוש"ע א"ח ס' מרנא סעיף ד:

ו ב ג ד מיי שם הלכה כא טוש"ע שם סעיף ה: ז ה ו מיי פ"ין מהל' טומאת מת ה' ו:

### לעזי רש"י

שולבי"א (שולבי"ש). קרישם (שבין קורה לקורה, ומהם עשירה התקורה). טרי"ב. קורות הגג.

### מוסף רש"י

קורה היוצאה. להמיר המצוי ומטוה על רוחב פתח המצוי מוטבל לטמא וזו אינה מנגעת לגני הסתלים (לעיל ח.).

### רבינו חננאל (רמב"ן)

[הנאהלין] באותה הקורה עד הקורה של עלייה המכוונת כנגדה טמא. ואם הציהן כנגדן עד לרקיע טמא ותחתיהן טהור צינייהן בזמן שיש צהן פותח טפח אין צהן פותח טפח טומאה צוקעת ועולה צוקעת ויורדת והשמיא הך צרייתא אסיפא דמתניתין קאי שהעליונות כצין התחתונות דכשהתחתונות אין צין זו לזו פותח טפח נמצא דעליונות אין צהן פותח טפח שהן כצין התחתונות הלכך כשיש טומאה בתחתונות תחתיהן טמא שכל אחת ואחת מציאה טומאה על כולה הואיל ויש ברחבה טפח וצינייהן טהורות כיון דאין צעליונה רוחב טפח לא אמרינן חבוט רמי ליחשב האויר שצין התחתונות כסתם ועל גבו נמי טהור דחוצלת צפני הטומאה דכיון דיש צו ברוחבו טפח והדר קאמר בד"ס דמציאות טומאה וחוצלין כשיש ברחבן של תחתונה טפח אצל אין ברחבן טפח צין שהטומאה תחתיהן צין שהטומאה על גביהן כנגד הטומאה טמא ומן הזד טהור:
הא

<sup>[1]</sup> הישן תחת המטה פרק שני סוכה

<sup>[2]</sup> סוכה המדובללת ושצילתה מרובה

<sup>[3]</sup> סוכה המדובללת ושצילתה מרובה

<sup>[4]</sup> סוכה המדובללת ושצילתה מרובה

<sup>[5]</sup> סוכה המדובללת ושצילתה מרובה

<sup>[6]</sup> סוכה המדובללת ושצילתה מרובה

<sup>[7]</sup> סוכה המדובללת ושצילתה מרובה

<sup>[8]</sup> סוכה המדובללת ושצילתה מרובה

<sup>[9]</sup> סוכה המדובללת ושצילתה מרובה